

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 21 листопада 1981 року

№ 140 (3024)

Ціна
2 коп.

НА СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

МОСКВА. [ТАРС]. 18 листопада продовжила роботу шоста сесія Верховної Ради СРСР десятого скликання.

На роздільних засіданнях палат проходило почате напередодні ввечері на засіданні Ради Союзу обговорення питань про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки, про Державний план на 1982 рік і про хід виконання Державного плану в 1981 році, про Державний бюджет СРСР на 1982 рік і про виконання Державного бюджету за 1980 рік.

Промовці, які виступають на сесії, відзначають, що в рішеннях листопадового (1981 р.) Пленуму ЦК КПРС, який схвалив в основному плани розвитку країни на одинадцяті п'ятиріччя і на 1982 рік, у промові, з якою на Пленумі виступив товариш Л. І. Брежнєв, перед радянським народом поставлено надзвичайно важливі завдання в галузі господарського і культурного будівництва. В центрі уваги депутатів — шляхи досягнення більш високої ефективності виробництва.

Особливу увагу депутати звертають на необхідність додержання найсуворішого режиму економії у використанні всіх видів ресурсів, поліпшення системи управління і методів господарювання, зміцнення планової, виробничої і трудової дисципліни, підвищення персональної відповідальності кадрів за доручену справу, за виконання завдань одинадцяті п'ятиріччя.

У нинішній п'ятирічці, відзначається на сесії, продовжено курс на прискорення нарощування економічного потенціалу східних районів країни. В Сибірі, на Далекому Сході, в Казахстані треба здійснити великі роботи по освоєнню природних ресурсів, розвитку паливно-енергетичних і сировинних баз та виробництва, прискорити створення будівельної бази, у великому обсязі вести житлово-комунальне і культурно-побутове будівництво.

Великі кошти направляються на розвиток сільського господарства, виробниче, житлове, соціально-культурне і шляхове будівництво в Нечорноземній зоні РРФСР.

Промовці підкреслюють, що успіх нашого дальшого просування вперед великою мірою залежатиме від уміння й ефективного використання всіх ресурсів — праці, основних фондів, палива і сировини, продукції політ і ферм.

Планом розвитку країни намічається пропорційний і збалансований розвиток усіх галузей агропромислового комплексу, організації їх чіткої взаємодії. Триває інтенсифікація сільськогосподарського виробництва. Збільшення збору сільськогосподарських культур буде досягнуто в основному за рахунок зростання їх урожайності, а збільшення продукції тваринництва — за рахунок підвищення продуктивності худоби і птиці. У 1985 році продукція сільськогосподарства досягне 147,1 мільярда карбованців. З метою створення міцної основи для розвитку тваринництва і здійснення продовольчої програми в плані передбачено випереджаюче зростання виробництва зерна і кормів.

Намічається дальше розширення робіт по меліорації земель. Велику увагу в плані приділено заходам по забезпеченню скорості сільськогосподарської продукції.

Ширшого розвитку в одинадцяті п'ятиріччя набудуть присадибне і колективне садівництво та городництво, а також підсобні господарства підприємств і організацій.

Депутати у своїх виступах зазначають, що соціальна програма, висунута партією на одинадцяті п'ятиріччя, пройнята глибоким піклуванням про людину. Вона охоплює всі сторони життя радянських людей, передбачає створення сприятливих умов для високопродуктивної праці, зростання доходів населення, поліпшення його побутових умов, підвищення освітнього і культурного рівня. Велике соціально-економічне значення має намічена планом програма житлового будівництва. За п'ять років буде споруджено житла загальною площею 530 мільйонів квадратних метрів. Значно розшириться житлове будівництво у східних районах країни і в сільській місцевості.

Середньомісячна заробітна плата робітників і службовців у народному господарстві зростає за п'ятиріччя на 4,5 процента і перевищить у 1985 році 193 карбованців. Оплата праці колгоспників у громадському господарстві збільшиться на 20 процентів.

Посилення соціальної спрямованості плану проявляється в декількому випередженні зростання групи «Б» промисловості порівняно з групою «А», як це і передбачено Основними напрямками розвитку країни, затвердженими XXVI з'їздом КПРС. Поліпшиться структура виробництва предметів споживання, розширяться їх асортимент і підвищиться якість.

Постійні комісії Ради Союзу і Ради Національностей дозволили депутатам, що вони виявили додаткові резерви і взаємодіють необхідним внести в план і бюджет на 1982 рік деякі зміни. Пропонується збільшити план виробництва і реалізації в 1982 році товарів народного споживання на 183 мільйони карбованців у роздільних цінах і збільшити доходи Державного бюджету на 135 мільйонів карбованців. Внесено також пропозицію збільшити видатки по бюджету союзних республік на 135 мільйонів карбованців і направити ці кошти на здійснення соціально-культурних заходів та благоустрою міст, районних центрів і селищ міського типу.

У ході дебатові депутати пропонують схвалити Державні плани розвитку країни на 1981—1985 і 1982 роки, Державний бюджет на 1982 рік.

МОСКВА. [ТАРС]. 19 листопада в Кремлі закінчила роботу шоста сесія Верховної Ради СРСР десятого скликання.

На разковому засіданні Ради Національностей завершилися проведені на роздільних засіданнях палат обговорення питань про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки, про Державний план на 1982 рік і про хід виконання Державного плану в 1981 році,

про Державний бюджет СРСР на 1982 рік і про виконання Державного бюджету за 1980 рік.

Промовці, які виступали в дебатах, відзначали, що план на одинадцяті п'ятиріччя розроблено відповідно до затверджених XXVI з'їздом КПРС «Основних напрямків економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року». Розробка плану проходила з широкою участю партійних організацій, Рад народних депутатів, профспілок, комсомолу, трудових колективів міст і сел.

Депутати єдиногласно пропонували схвалити Державні плани розвитку країни на 1981—1985 і 1982 роки, Державний бюджет на 1982 рік.

У другій половині дня відбулося спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей.

Бурхливими, тривалими оплесками депутати і гості зустріли товаришів Л. І. Брежнєва, Ю. В. Андропова, М. С. Горбачова, А. А. Громика, А. П. Кириленка, Д. А. Кунаєва, А. Я. Пельше, Г. В. Романова, М. А. Суслова, М. О. Тихонова, Д. Ф. Устинова, К. У. Черненко, В. В. Щербицького, Г. А. Алієва, П. Н. Демичева, Т. Я. Кисельова, В. В. Кузнецова, Б. М. Пonomарьова, Ш. Р. Рашидова, М. С. Соломенцева, Е. А. Шеварднадзе, І. В. Капітонова, В. І. Долгих, М. В. Змигана, К. В. Русакова.

З заключним словом у питаннях про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки, про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1982 рік і про хід виконання Державного плану економічного і соціального розвитку СРСР в 1981 році виступив заступник Голови Ради Міністрів СРСР, Голова Держплану СРСР депутат М. К. Бабіков.

Депутати єдиногласно прийняли Закон СРСР про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки, Закон СРСР про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1982 рік і постанову Верховної Ради СРСР про хід виконання Державного плану економічного і соціального розвитку СРСР у 1981 році.

Після заключного слова у питанні про Державний бюджет СРСР на 1982 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за 1980 рік, з яким виступив міністр фінансів СРСР депутат В. Ф. Гербузов, сесія затвердила Державний бюджет СРСР на 1982 рік. З урахуванням поправок постійних комісій палат Державний бюджет на 1982 рік затверджено по доходах у сумі 321.976.410 тисяч карбованців і по видатках у сумі 321.693.710 тисяч карбованців, з перевищенням доходів над видатками в сумі 285.700 тисяч карбованців.

Єдиногласно прийнято закон СРСР про Державний бюджет СРСР на 1982 рік і постанову про затвердження звіту про виконання Державного бюджету СРСР за 1980 рік.

По доповіді секретаря Президії Верховної Ради СРСР М. П. Георгіадзе сесія затвердила Укази Президії Верховної Ради СРСР і прийняла відповідні закони і постанови.

Олександрійський район:

ЗЕМЛЯ БАТЬКІВ — ТВОЯ ЗЕМЛЯ

На Всесоюзних комсомольських зборах «Рішення XXVI з'їзду КПРС — виконаємо» юнаки і дівчата району прийняли програму партії як керівництво до дії, намітили конкретні завдання для кожного співчанина. Включившись у Всесоюзне соціалістичне змагання, молодь трудиться під девізом «Одинадцяті п'ятиріччя — ударну працю, знання, ініціативу і творчість молодих!»

Сьогодні, в період загально-виборної кампанії, аналізуючи нашу роботу, відважно сказати, що у виконанні поставлених форумом комуністів завдань у нас чимало успіхів. Наша гордість — трудові комсомольсько-молодіжні колективи, молоді виробничники, відмінники навчання, умлі спеціалісти. Практично в усіх галузях народного господарства району ударно працюють члени районної комсомольської організації, а тому до всіх здобутків у соціальному і економічному розвитку району кожний юнак чи дівчина відчуває свою причетність.

У районі сорок КМК зайняті в сільськогосподарському виробництві, тринадцять — у промисловості, побуті, торгівлі. Наша гордість — це і комсомольсько-молодіжна тракторна бригада колгоспу «Прапор комунізму», яка за підсумками соціалістичного змагання визнана кращою в районі. Рішенням Бюро Олександрійського райкому Компартії України і виконкомом районної Ради народних депутатів її занесено на районну Дошку пошани. Ми пишаємося й молодими виробничниками: шофером колгоспу імені Свердлова Петром Хижинським, пташницею колгоспу імені Володимира Ульянова Марією Сербією, дояркою з колгоспу «Україна» Ольгою Кицелюк, депутатом обласної Ради народних депутатів слюсарем райсільгосптехніки Сергієм Литвиненком.

Зразки комуністичного ставлення до праці з року в рік показує молодь району у період жнив. Майже три тисячі комсомольців брали участь у «Жнивах-81». На збиранні врожаю трудилися 2 збірально-транспортні загони, 12 механізованих ланок, 14 жаткових і 24 комбайнових екіпажів.

Під час жнив секретар комітету комсомолу колгоспу імені Карла Маркса Віктор Озерний очолював комбайновий екіпаж. Молодий комуніст овозом з помічником Романом Ізриком намолотив 6943 центнери зерна із 367 гектарів. І хоча це досягнення не стало кращим серед комсомольсько-молодіжних екіпажів, хоча хлопці й не обігнали одного з кращих комбайнерів району Н. Ф. Перевазю, з яким працювали на одних полях, молоді хлібороби у складних умовах цього року жнив зуміли показати справжній бійцівський характер, вміння працювати з певною віддачею, по-комуністичному. «Жнива-81» ще раз підтвердили, що у нас є немало майстрів хліборобської справи, які вміють у відповідальний момент стати справжніми вихователями, наставниками.

Ось уже багато років одним із основних своїх напрямів у своїй роботі районна комсомольська організація вважає трудове виховання підрастаючого покоління. У нас створені 14 учнівських виробничих бригад. Вся їхня робота спрямована на виховання у кожного школяра комуністичного ставлення до праці, орієнтує майбутнє поповнення на правильний вибір професій.

Одна із кращих бригад створена в Новопразькій середній школі, яка налічує 420 учнів, із них 178 чоловік — в складі піонерських ланок-спутників. Члени виробничої бригади виконують не тільки свою роботу, а й проводять дослідження за завданнями Кіровоградської дослідно-селекційної станції, Одеського сільськогосподарського інституту. Минулого року бригада визнана кращою в республіці.

Справжнє трудове загартування отримують школярі в трудових об'єднаннях. Цього літа в районі працювало 15 трудових загонів старшокласників, 23 ремонтні бригади. Вони виконали обсяг робіт майже на 40 тисяч карбованців.

Конкретна допомога учнів колгоспам і радгоспам, їхнє шефство над тваринницькими фермами — це прямий результат активної роботи педагогічних загонів.

Важко уявити, скільки показати справжній бійцівський характер, вміння працювати з певною віддачею, по-комуністичному. «Жнива-81» ще раз підтвердили, що у нас є немало майстрів хліборобської справи, які вміють у відповідальний момент стати справжніми вихователями, наставниками.

Ось уже багато років одним із основних своїх напрямів у своїй роботі районна комсомольська організація вважає трудове виховання підрастаючого покоління. У нас створені 14 учнівських виробничих бригад. Вся їхня робота спрямована на виховання у кожного школяра комуністичного ставлення до праці, орієнтує майбутнє поповнення на правильний вибір професій.

Одна із кращих бригад створена в Новопразькій середній школі, яка налічує 420 учнів, із них 178 чоловік — в складі піонерських ланок-спутників. Члени виробничої бригади виконують не тільки свою роботу, а й проводять дослідження за завданнями Кіровоградської дослідно-селекційної станції, Одеського сільськогосподарського інституту. Минулого року бригада визнана кращою в республіці.

Справжнє трудове загартування отримують школярі в трудових об'єднаннях. Цього літа в районі працювало 15 трудових загонів старшокласників, 23 ремонтні бригади. Вони виконали обсяг робіт майже на 40 тисяч карбованців.

Конкретна допомога учнів колгоспам і радгоспам, їхнє шефство над тваринницькими фермами — це прямий результат активної роботи педагогічних загонів.

Вистає у нас і чевирішених проблем. Нині в районі відчувається нестача механізаторських кадрів, робочих рук у тваринництві. Комсомольськими організаціями району є в когось перейняти досвід організації роботи гуртків мехзабучу, наповнення молоді на роботу в тваринництво, на навчання на курсах при сільгосптехніці, в сільські професійно-технічні училища. В цілому система підготовки кадрів в районі непогана, а от із закріпленням молодих трудівників на селі ще не все гаразд. Нині райком комсомолу працює над вирішенням цієї проблеми. Чимало нерозв'язаних питань є і в організації дозвілля молоді, зміцненні учбово-матеріальної бази шкіл, семінарів комсомольського політнавчання. На їх вирішення, поліпшення внутрішньої роботи і спрямована нині діяльність райкому комсомолу.

Вистає у нас і чевирішених проблем. Нині в районі відчувається нестача механізаторських кадрів, робочих рук у тваринництві. Комсомольськими організаціями району є в когось перейняти досвід організації роботи гуртків мехзабучу, наповнення молоді на роботу в тваринництво, на навчання на курсах при сільгосптехніці, в сільські професійно-технічні училища. В цілому система підготовки кадрів в районі непогана, а от із закріпленням молодих трудівників на селі ще не все гаразд. Нині райком комсомолу працює над вирішенням цієї проблеми. Чимало нерозв'язаних питань є і в організації дозвілля молоді, зміцненні учбово-матеріальної бази шкіл, семінарів комсомольського політнавчання. На їх вирішення, поліпшення внутрішньої роботи і спрямована нині діяльність райкому комсомолу.

Під час жнив секретар комітету комсомолу колгоспу імені Карла Маркса Віктор Озерний очолював комбайновий екіпаж. Молодий комуніст овозом з помічником Романом Ізриком намолотив 6943 центнери зерна із 367 гектарів. І хоча це досягнення не стало кращим серед комсомольсько-молодіжних екіпажів, хоча хлопці й не обігнали одного з кращих комбайнерів району Н. Ф. Перевазю, з яким працювали на одних полях, молоді хлібороби у складних умовах цього року жнив зуміли показати справжній бійцівський характер, вміння працювати з певною віддачею, по-комуністичному. «Жнива-81» ще раз підтвердили, що у нас є немало майстрів хліборобської справи, які вміють у відповідальний момент стати справжніми вихователями, наставниками.

Ось уже багато років одним із основних своїх напрямів у своїй роботі районна комсомольська організація вважає трудове виховання підрастаючого покоління. У нас створені 14 учнівських виробничих бригад. Вся їхня робота спрямована на виховання у кожного школяра комуністичного ставлення до праці, орієнтує майбутнє поповнення на правильний вибір професій.

Одна із кращих бригад створена в Новопразькій середній школі, яка налічує 420 учнів, із них 178 чоловік — в складі піонерських ланок-спутників. Члени виробничої бригади виконують не тільки свою роботу, а й проводять дослідження за завданнями Кіровоградської дослідно-селекційної станції, Одеського сільськогосподарського інституту. Минулого року бригада визнана кращою в республіці.

Ця комсомольсько-молодіжна тракторна бригада була створена 1972 року. Тоді в колгосп «Прапор комунізму» пришло дванадцять випускників Косівської середньої школи. Всі хлопці мали посади механізаторів, але техніки в колгоспі не вистачало, і їх зарахували слюсарями по ремонту сільськогосподарських машин. Коли ж відійшла гаряча хліборобська пора і все ґрунтообробне знаряддя, посівний реманент виставили на майданчиках, хлопцям запропонували піти на технічні курси в райсільгосптехніці. Курси вони закінчили успішно, і тоді в тракторній бригаді № 4 була вирішена проблема кадрів. Запровадили двозмінку, провели ще ряд організаційних перебудов, і тракторна почала вловлено виконувати в передові. Техніку тут шанували, і хоча експлуатували її на повну потужність, трактори і комбайни довго не простоювали на ремонті.

точне дотримання агротехнічних вимог. Кому з нас не доводилося бачити поле з дорідним колосом, а за кілька кроків від нього густі бур'яни на узбіччі? Або втрамбовані стежки на озимині, а то й цілі дороги, що перетинають поля, хоча ці дороги й не входять у карти земельних угідь. Прикро дивитися і на довгелезні скирти, що зустрічаються серед ланів. Адже поки виберуть звідти соломку, зроблять такий пугівець, що не скажеш, що тут колись і оралося.

— Я вважаю, що головна перевага комсомольсько-молодіжних колективів у тому, що вони привчають молодь грамотно господарювати, — говорить Микола Лапко. — Приміром, приходять до нас випускники школи. Розумні хлопці, які і в техніці розбираються, і деякі польові роботи можуть виконати не гірше досвідчених механізаторів. Але на перших порах вони просто старанні виконавці, їм, як правило, не вистачає

«Ми маємо великі матеріальні і духовні можливості для дедалі повнішого розвитку особи і будемо на-рошувати їх надалі. Але важливо разом з тим, щоб кожна людина зміла ними розумно користуватись. А це, в кінцевому підсумку, залежить від того, які є інтереси, потреби особи. Ось чому в їх активному, цілеспрямованому формуванні наша партія бачить одне з важливих завдань соціальної політики».

(Із Звітної доповіді ЦК КПРС XXVI з'їздові партії).

Комсомольсько-молодіжна тракторна бригада колгоспу «Прапор комунізму» стала для Валерія ЛІКХТАРЧУКА справжньою школою трудового гарту. Успішно закінчивши осінні польові роботи, молодий хлібороб разом з товаришами готує основу під урожай наступного року. Фото В. ГРИБА.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ РАЙОН:

ЗЕМЛЯ БАТЬКІВ— ТВОЯ ЗЕМЛЯ

За два роки роботи комсомольсько-молодіжна збривала авторитет. А потім чотирьох тракторних бригад зробили одну. Однак повній віддачі сконцентрованої техніки заважав... ставок, що ділив колгоспні землі навпіл. Блаженний місток — ненадійна переправа для важкої техніки, особливо навесні та восени, коли розгрузі дороги стають головною перешкодою для машин. Тож після двох сезонів вирішили в колгоспі, що найкраще буде, коли існуватиме дві бригади по обидва боки ставка. А коли розділилися знову, то в комітеті комсомолу поставили питання про відродження комсомольсько-молодіжної тракторної бригади. При виборі бригадира довгих дебатов не вели.

— Микола Лапко, — вирішили одногласно. Хлопець і раніше очолював комсомольсько-молодіжну, тож і тепер хай буде там за атаманка.

Микола не заперечував, бо крім механізаторських навичок, умів добре організувати доручену справу. В колгосп він прийшов після школи, працював на тракторах різних марок, потім заочно закінчив сільськогосподарський технікум і став помічником бригадира. А згодом очолив колектив.

Орної землі за бригадою закріплено чимало: 2200 гектарів родючого чорнозему обробляють сорж п'ять чоловік, з яких більшість — молодь. І обробляють ґрунт так, що по врожайності зернових бригада вважається однією з кращих у районі. Одна із складових успіху — постійне підвищення культури землеробства. А культура землеробства — це не тільки

масштабності, розуміння того, що до їхніх пропозицій обов'язково прислухаються, і якщо вони ділові й вагомі — виконують. А найкраще переконання — наочний приклад.

Я повністю згоден з бригадиром. Пам'ятаю, як до нас, тодішніх десятикласників, прийшли керівники колгоспу. Багато було сказано добрих слів про землю, працьовитих людей, котрі ходять біля неї. А місяців зо три потому ми з товаришем зневірилися у цих словах.

Випало якось нам орати поле з-під кукурудзи, на якому було чимало добрих початків із жовтим твердим зерном.

— Не туди послав бригадир, — засумнівалися старші, тут, мабуть, збирати кукурудзу треба. Але за якусь годину під'їхав агроном і сказав, щоб поле було зоране. І поле зорали, приклади землею плоди праці багатьох людей.

— Начальству видніше, — казали трактористи, заїжджаючи у розбиті загінки.

Грамотно господарювати. Це не випадкові слова бригадира тракторної. І ще він сказав, що не вміючи господарювати в малому, годі навчитися цьому в великих масштабах.

Взяти хоча б присадибні ділянки. На селі їх кожен має, а чи однакові вони? Ні. Хто як ходить біля свого, той так глядить і громадське.

Нещодавно Микола здав двох кабаників, яких узяв за домовленістю в колгоспі.

— У нас майже всі члени бригади уклали такі конт-

Сьогодні на обласній повірці Олександрійська районна комсомольська організація

Вона заскритована біля молочнотоварної ферми. Перше місце посів колгосп у соціалістичному змаганні господарств району. За успіхи колгосп, комсомольсько-молодіжна тракторна бригада занесені на районну Дошку пошани. Згодом і бурякові жнива підіспіли. Механізатори й тут упрямились одними з перших. Більше 200 центнерів солових коренів дав кожен гектар.

У цьому році тут вперше спробували вирощувати кукурудзу за індустріальною технологією. Нині всі впевнені — майбутнє саме за цим методом.

Техніки обмаль — ось чим заклопотаний нині бригадир. За останні роки її на тракторну майже не надходило. Була надія отримати новенького Т-150, уже й вирішили, кому його доручать, але очікуваний трактор так і не появився на бригаді. Бракує потрібних механізмів, і колгоспні умільці проявляють свою винахідливість. Микола Іванович Лека, наприклад, приробив до екскаватора спеціальні вила і змусив агрегат виконувати непередбачену експлуатаційною інструкцією операцію: навантажувати ґрубі і соковиті корми.

Сьогодні тут відносно затишшя. ґрунтообробне знаряддя підготовлене до посівної, основна увага молодих механізаторів спрямована на молочнотоварні ферми: вони доставляють корми, вивозять гній. Та тимчасове затишшя лише на виробничій ділянці. Внутрішнє життя ж як ніколи поживлене. Комсомольці готуються до звітно-виборних зборів. Серед питань, які будуть винесені на них,

головним комітет комсомолу вважає трудову вишкільну молодь.

До союзу теж націлені на таку програму. Міцні зв'язки із сільським школярем, координація спільних зусиль дирекції, шкільних комітетів комсомолу та селетаря-завідуючої відділом учнівської молоді дає чималу віддачу. В цьому переконується, відвідавши середню школу імені Аркадія Гайдара в селищі Приютиці.

— Де б не працювали наші випускники — у колгоспі, на заводі чи на шахті, головне, щоб вони не осоромили звання гайдівця, — говорить директор школи Іван Архипович Чапалко. — Кілька років тому шкільний комітет вирішив зібрати кошти на будівництво пам'ятника Аркадію Гайдару. Цю пропозицію підтримали всі школярі. Десять років відраховували кошти і незабаром на шкільному подвір'ї відкриють пам'ятник комуністу, воїну, письменнику А. Гайдару. Гайдівці виявили настійливість у досягненні своєї мети.

В цій школі трудове загартування юних продумане до найменших дрібниць. Старшокласники, наприклад, відвідують учбово-виробничий комбінат, створений при Войнівській райсільгосптехніці. Між школою і цим підприємством давня існують ділові зв'язки. Старшокласники вивчають автомобільну сільгоспмашину, оволодівають навичками ремонтника, знайомляться з новою технікою. Кожна виробнича ділянка райсільгосптехніки закріплена за окремими класами. Влітку школярі трудяться у підшефному колгоспі «Заповіт Леніна»: доглядають овочеві плантації, допомагають збирати врожай. Праця дисциплінує, виховує почуття господаря. Сею шкільну навчально-виробничу майстерню учні побудували власними силами. Стрілецький тир, зроблений їхніми руками, — найкращий у районі. Типове приміщення шкільної кролеферми — теж справа школярів.

Випускники десятирічки працюють на селі, на підприємствах Олександрії. Звідусіль надходять до школи добрі відгуки про них. Минулого року дванадцять учнів за путівками райкому комсомолу пішли навчатися в Олександрійське сільське професійно-технічне училище № 1. Нині вони оволодівають професіями і рідну школу не забувають.

У цей день ми поїхали на чергове засідання шкільного комітету комсомолу. Вже сам перелік питань, висесених на засідання, красномовно свідчить, що діяльність комсомольської організації не обмежується лише шкільними справами. Це і підготовка до наступного з'їзду ВЛКСМ, 60-річчя утворення СРСР, практична допомога підшефним. Пропозицій було чимало, і майже всі вони були ґрунтовні і обдумані.

Слухаючи конкретну розмову комсомольців, подумав, що вони будуть такими ж активними і в подальшому житті. Хтось із них після школи буде вчитися далі, хтось піде працювати в колгосп, на виробництво. В кожного з них своя мрія, але мета одна — працювати, множити здобутки батьків.

В. САВЕЛЬЄВ,
спецкор
«Молодого
комуніста».

Секретар комсомольської організації школи імені А. Гайдара Наташа МОВЧАН веде засідання комітету комсомолу. Фото В. ГРИБА.

ракти, — задоволено говорить він. — Особисте господарство — це не тільки шлях до підвищення свого добробуту, — це безпосередня участь кожного у вирішенні важливих економічних проблем.

Хлопці з тракторної змі-

ють господарювати. Ранніх зернових зібрали майже по 34 центнери з гектара. А жнива ж які були — спека нещадна і вітер як навіжений. Доводилося дивитися не тільки за своїм комбайном, а й за комбайном сусіда. Кілька разів спалаху-

Від конференції до конференції

1980 РІК.

Клуб інтернаціональної дружби «Орбіта» Куполівської середньої школи став переможцем радіовікторини «Діп-ровські зорі», яка проводилася радіомовленням

РРФСР, Білорусії і Ук-райни. Найактивніші учасники нагороджені путівками в республіканські піонерські табори «Молода гвардія», «Зуб-рюнок».

ГРУДЕНЬ 1980 РОКУ. Комсомольсько-молодіжний колектив автопарку Червонокам'янськ ого відділення сільгосптехніки до відкриття XXVI з'їзду КПРС зобов'язався виконати план першо-

го кварталу 1981 року, заощадивши 700 кілограмів пального, зекономивши на ремонті автомашин 240 карбованців, і виконав намічене. Найкращі результати доби-

лися Д. Орлов, Б. Смоляр, В. Пляшко та Г. Газарілов.

СІЧЕНЬ 1981 РОКУ. За підсумками 1980 року учнівська виробнича бригада Новопраської середньої школи стала

переможцем республіканського огляду шкільних трудових об'єднань, за що нагороджена випуском ЦК ЛКСМ України і Міністерства освіти УРСР.

НО-
ВИ-
НИ

«БОЛГАРСЬКА КНИГА У ВІКАХ»

Так називається книжкова виставка, яка 16 листопада відкрилась у кірзогоградському кінотеатрі «Комсомолец». Всю організовану Толбухінською окружною бібліотекою імені Георгія Кроснєва спільно з Кіровоградською обласною бібліотекою імені Н. К. Крупської. Виставка присвячена 1300-річчю утворення Болгарської держави.

Тут експонуються книги болгарських письменників, учених, політичних діячів і визначних керівників Комуністичної партії Болгарії. Відвідувачі виставки можуть ознайомитись з книгами Йордана Йовкова, історичного відзначеного минулого року, Дори Габбе, Йордана Радичкова, Миколи Хайтова. Тут же представлене повне зібрання творів Тодора Живкова.

Книжкова експозиція розповідає про історію болгарського мистецтва, розвиток письменності, братерські зв'язки, що протягом віків єднають народи наших країн.

М. БАБЕНКО,

директор обласної бібліотеки імені Н. К. Крупської.

ФОТО- ВИСТАВКА— У ДАРУНОК

У Палаці культури імені Компанійця відкрилась фотовиставка, присвячена 1300-річчю утворення Болгарії. Її привезли до Кіровограда працівники Толбухінської окружної краєзнавчої музею. Роботи фотомайстрів міста-побратима розповідають про історію створення болгарської держави, боротьбу її народу з поневолювачами.

Найбільший інтерес у відвідувачів викликає розділ виставки, у якому відображено дружні зв'язки болгаринів і кіровоградців. На фотосюжеті — члени клубу «Кіровоград — Толбухін», керівники партійних і господарських обмінних делегацій; на знімках зафіксовані моменти пам'ятних для трудящих Кіровоградщини і Добруджі зустрічей і подій.

За рішенням дирекції Толбухінського окружного краєзнавчого музею майже сто робіт виставки передано в подарунок Палацу культури імені Компанійця.

Н. ЗЕЛІНСЬКА.

З НОВИМ РОКОМ

привітали Дід Мороз і Снігуронька молодих швачок майстерні № 2 мисливсько-комбінату міста Знамення (керівник КМК — Т. А. Перштина). Вчора дітята виконали свій річний виробничий план. Комсомольсько-молодіжний колектив, у складі якого десять швачок, створений існує з часу створення підприємства, виконують замовлення завжди в строк і якісно. Про це свідчать численні подяки у книзі проповіді.

В. ВАСИЛІВ.

ВЕЧОРИ ДРУЖБИ,

РУКУ, РОВЕСНИКУ

присвячені Міжнародному дню студентів, пройшли у Палаці культури імені Компанійця м. Кіровограда.

Більшість їх учасників — це студенти-іноземці, котрі навчаються у вищих навчальних закладах обласного центру — хлопці й дівчата з Болгарії, Монголії, В'єтнаму, НДР, Афганістану, Куби, Гвінеї, Мадагаскару... Українка Тетяна Непомняща і кубинець Гарреро Кастро Мануель Анхель (вони — ведучі вечорів) розповіли про те, як сьогодні вся демократична молодість світу бореться за поглиблення розрядки, припинення гонки озброєнь, національ-

ну незалежності, демократію і соціальний прогрес.

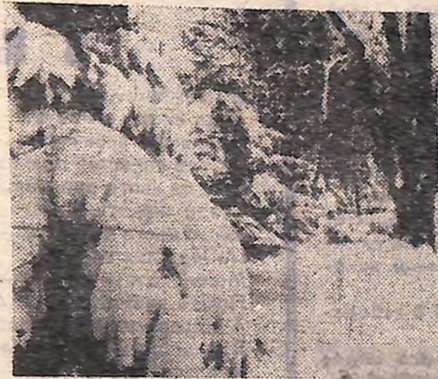
Давня дружба єднає радянських і болгарських студентів. Гості з Болгарії — курсанти льотно-інженерського училища Валерій Кіров і Володимир Дмитров розповіли присутнім про те, яких успіхів досягли їхня батьківщина за роки соціалізму. Потім на сцену вийшли студенти Кіровоградського інституту сільгоспмашинобудування Аксель Кюне, Рольф

Гермер, Пройс Хартмут, Фолькер Шліхтінг, Роланд Мілстер. Вони виконали німецьку пісню. З музичними номерами виступив студент із Народної Республіки Гві-

нея Комара Мохамед Ле-мін. Із особливою увагою слухали присутні розповіді і пісні про свою країну студенти із Афганістану Фасідулла.

Один виступ змінювався іншим, одну розповідь під-хлюпував і продовжував другий. Цікаво і весело було всім. І в цьому немає нічого дивного. Бо кожен відчував себе в колі добрих і вірних друзів. І хотіло всім слова бути зрозумілим, але теплі й дружелюбні погляди, щирі усмішки, фрази «Ми за — мир», «Ми — за дружбу, щастя й солідарність» не вимагали додаткових пояснень.

О. ТУЛАКШИНА.

Згадайте: ви прокинулись рано, потягнули у вікно і... Вітри, що незачинаний світ пухлястим покривалом лежав на деревах, які ще, здається, зовсім недавно мистецтвом сухим і жорстким листям. Було тихо-тихо.

Та вже трохи пізніше в сиверині на-проти п'ятої школи задернутий хлопчик обдував снігову барикаду і безстрашно бив на приступ.

Фото В. ГРИСА.

Діти малюють мир

ТВОРЧИСТЬ

Блакитних «зайчиків» намальовують на стінах жаринки від полум'я і тепла, а я дивлюсь на малюнки своїх вихованців і серцем радію, що у вечірню тишу входить безтурботний сміх і радість щасливого дитинства. Семі-класники малюють мир... Малюють так, як уявляють — красивим, добрим, а головне — вічним. Хай же незміло підібрані кольори, але рятм душі, яка радіє сонцю, зіркам відчувається досить виразно. Ось білосніжний голуб піднімається над будинками, махає крилами швидко, весело, і злітає. Голуб — символ миру, тому немовля простягає йому рученята, ледь торкаючись простору, а в оченятах грають вогники, такі райдужні, такі мрійливі. А ось молода жінка пригорнула до грудей дитину, вдихається в світ лагідними очима.

І пригадується мені стаття, недавно надрукована в газеті «Радянська Україна», в якій розповідається про звірства фашистських загарбників на території нашої країни. Горло й нескорено тримає стяг свого народу партизанське село Гута Пеняцька. Карателі жорстоко мстять їй за це, село спалено. І охоплена вогнем, молода жінка підносить

над собою немовля, бажаючи захистити його від смерті. В цій — одвічна материнська любов, що прозвучала як реквієм на пам'ять нащадкам.

Діти малюють мир. Струнку толою з дитини гніздом, червоні гвоздики, ніжний шестеростий колос. Водять по аркушах олівцем, водять заміряно, весело. За вікном дзвінок вистукує краплі дощу, але це не заважає уявляти. Як правильно, кожен малюнок закінчується словами відомого українського поета М. Т. Рильського:

За мир в усьому світі—
Це значить за життя,
За руки працювати,
За матір і дитя.

У своїх малюнках хай непрямо, безсловесно діти виступають проти зловисних намірів мілітаристів США, які продовжують на-рошувати гонку озброєнь. Серед білого розмалювання, що уквітчали землю ранньою весною, звучать слова: «Ми — проти війни».

... Догорять вогонь у ка-мінні, зникають зі стін «зайчики», а я все сиджу над дитячими роботами. Намалювані ніжні кресла людської свідомості бентежать моє серце щирістю, відвертістю, поглядом у майбутнє.

Малюють діти мир...

В. СТОПЧАК,
вчителька.

с. Петрострів,
Новомірогородський район.

ІЗ БЛОКНОТА ЖУРНАЛІСТА

ВІГВАМИ... В ОКРУЗІ ЛЕЙПЦІГ

Недавно мені довелося проїздити через мальовничий куточок НДР — заповідні ліси Даленер Хайде, розташовані за 50 кілометрів від Лейпцига. Чисте повітря, прозора вода численних озер, які виблискують між темних стовбурів дерев, приа-блюють сюди відпочиваючих із різних міст республіки.

Вузьке шосе діловито петляло між невисокими зеленими горбками. На зустріч раз у раз попадалися туристи, грибники, любителі риболовлі... І раптом за одним із поворотів поглядом відкрилася велика лісова галявина розмірами приблизно з два футбольних поля, на якій привільно розкинувся справжній індіанський табір: близько двадцяти вігвамів, прикрашених зображеннями тварин; між ними незворушно прогулювалися чоловіки в різнокольорових пов'язках на стегнах, одягнені в національні костюми жінок, діти, котрі організували імпровізовані змагання зі стрільби з мініатюрних луків. Що тут відбувається? Може, ми потрапили на кінозйомку?

Бисопий чорнявий «індіанець» з вигадливо розфарбованими обличчям і грудьми — пізніше його назвали, що звали його Йорґ Діке, йому 26 років, і він бібліотекар за освітою — люб'язно познайомив з «вождями» і «старійшинами» «племені», які зібралися на цій галявині. І ось ми вже сидимо у справжньому вігвмі на шкурах бизозів, навкруги — томагавки, списи, стріли, ножі, прикраси із кістяного волосся, вишиті бісером і розмальовані сляткові індіанські наряди зі шкіри, зашлі і полотна. Посередині, з невеличкий ямки, горить вогнище, над ним казанок на довгому ланцюжку, який звисає зверху.

— Ні, ні, це не кінозйомка, — стримано, як між іншим, і лисить справжнім індіанцем, усміхаються у відповідь на питання «вождя», заперечливо похитуючи про цьому розкішними головними уборами з орлиного пір'я, і передають один одному ційно розкурени індіанську люльку з дозлого мундштуком.

— Тут протягом двох тижнів проходить традиційний зліт гуртків із різних міст НДР по вивченню індіанської історії, — неквапливо розповідає Гордін Орел, який влаштувався на почасному місці. — Вперше вони виникли в республіці в середині 50-х років. Наша основна мета не просто вивчення матеріальної культури індіанських племен, а й організація руху солідарності з боротьбою сучасних індіанців за свої права. Адже сьогодні індіанцям США, наприклад, загрожує ви-

гнання назв із їхніх резервацій і тільки з тієї причини, що на цих територіях монополіями знайдено родовища нафти і зугілля. Наша солідарність з боротьбою індіанців одностороння і підтримкою боротьби інших пригноблених народів і національних меншостей. Існує спеціальний фонд солідарності, куди ми перераховуємо кошти. Всього ж в НДР діють нині 36 подібних груп і гуртків.

Справжній ім'я Гордого Орла — Еберхард Харц. Він — інженер з великого сталеливарного і прокатного заводу в місті Різа.

— Що стосується мене особисто, — говорить Еберхард, — то моє захоплення всім, що пов'язано з життям індіанців, почалося з дитинства. Перші книги про них, прочитані ще хлопчиком, і сьогодні займають почесне місце в моїй бібліотеці. Звичайно, до них поступово додалося і багато інших — в основному наукові праці відомих дослідників. До речі, велику допомогу в роботі ми одержуємо від провідних учених-етимологів НДР. Гурток же наш був організований 1973 року при заводському Будинку культури. Я його член з часу заснування, а останні два роки керую ним.

— Скільки ж «індіанців» у вашому гуртку і чим вони займаються?

— Нас майже чотири десятки чоловік. Це — робітники, інженери, студенти і школярі. Празда, приходять до нас багато, а залишаються тільки ті, хто серйозно цікавиться цією справою, готовий до копіткої дослідницької роботи. Всі предмети індіанського побуту, — аж до дитячих іграшок і посуду — ми виготовляємо самі, ретельно вивчаючи оригінали і відповідну літературу. Два рази на рік готуємо тематичні виставки «Індіанці Північної Америки» і «Культура індіанських племен», які показуємо не тільки в нашому Будинку культури, а й в інших місцях.

У січні 1982 року відкриємо нову експозицію «Індіанці і резервація». Крім того, члени гуртка виступають по лінії тоаристів по розповсюдженню політичних наукових і технічних знань «Уранія» з доповідями на різних підприємствах і в навчальних закладах, показують діапозитиви, відповідають на запитання. За активну громадсько-політичну діяльність гурток нашого заводу вже тричі отримував звання «Відмінний колектив народного мистецтва».

— Ну, а як ставляться до вашого захоплення члени сімей? Адже заняття в гуртку, очевидно, забиратимуть багато часу.

— В основному позитивно. Діти, звичайно, бачать у всьому цьому спо-

чатку тільки «індіанську романтику» і беруть участь у будь-якому почині з захопленням. З дружинами спроста іноді складніше, — говорить Еберхард Харц (інші «вожді» при цих словах Гордого Орла розуміють і згідливо кивають). — Моя жінка, наприклад, прийняла «індіанський» спосіб життя лише в останні роки, а то їй усе бракувало часу: вона працює разом зі мною на заводі і співає в ансамблі в Будинку культури. Тепер вона стала моєю помічницею, не облишивши, однак, попереднього захоплення.

Настав час обіду, і до нашого вігвама дедалі частіше стали зазирати місцеві «скаути», роблячи своїм незворушним чоловікам знаки, що, мовляв, бесіди бесідами, але ж і дітей треба колись годувати. Тому незабаром, щоб не заважати звичайному розпорядку дня «племені», ми з господарями розпрощалися. Неподалік від гостинного вігвама нам зустрілася точно такий же як і ми, «білодильний».

— Вибачте, я — директор піонерського табору. Не скажете, де мені знайти «вождя»? Ми б хотіли організувати у нас лекцію і справжнє індіанське свято...

О. ПОЛОЦЬКИЙ,
спецкор АПН.

Лейпциг—Москва.

КОТИЛОСЯ П'ЯТЕ КОЛЕСО

І ХТО ТІЛЬКИ НЕ КОТИВ ЦЬОГО РАЗУ НАШОГО КОЛЕСА! ЧИМАЛО ЗІБРАЛОСЬ НАРОДУ — ВІД КНИГОЛЮБІВ ДО ЗНАВЦІВ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА. ПРАВДА, НЕ БУЛО РИБАЛОК І ХУДОЖНИКІВ-ГУМОРИСТІВ, АЛЕ ТО НЕ БІДА.

ЗАТЕ БУВ ОДИН МИСЛИВЕЦЬ. З ФОТОРУШНИЦЕЮ. ТОБТО НЕШКІДЛИВИЙ ДЛЯ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА.

ОТОЖ, КОТИЛОСЯ П'ЯТЕ КОЛЕСО...

КЛУБ ІНТЕЛЕКТУАЛІВ

Наш Феномен, голова клубу, повісив цього разу де-що дивно: жодного слова не зронив, хоч усім відомо, як він полюбляє розповідати різні історії. А тут, вибачте, наче заціпило, — мовляв, говоріть уже ви, а я собі слухатиму...

Правда, такий поворот справи анітрохи не засмутив наших завсідників, скоріше навпаки. Дехто з них розговорився так, що годі й спинити. І таке розказують, що ой-ой-ой! Ви тільки послушайте...

ДИВА ЦИВІЛІЗАЦІЇ

Коли дзвонить телефон...

Не всиг я переступити через поріг кабінету і заховати ключі од західних дверей, як на столі знову «завісся» телефон.

— Одеса на дроті! Ви підготувалися до прийому вантажу? Вчора ми надіслали вам телеграму, де вказано вагу вантажу та номери вагонів. Ви одержали телеграму?

— Нічого не второпав! — вигукнув я, — який такий вантаж? Яку телеграму?

— Не корчіть блязня! А то більше нічого у нас не одержите. А Сергієві Іза-

новичу я так про все і доповім.

Не встиг я нічого заперечити, як в Одесі вже швиргнули трубку на ва-жіль.

— Доки ви їздили на газороздавальну, ми вашого листа віддрукували. Заслужили ми од вас, нарешті, вдячне слово? — зверталася до мене по телефону якась жінка.

— Ви — чудові працівники. Особисто я вважаю, що вам слід письмово висловити подяку, але підготувати листа я вас не просила, — засмутив я жінку, сам того не бажаючи...

Та за кілька хвилин до мене подзвонила вже інша й запитала, чи не з'явився на роботу педіатр Коротченко, а якщо він буде, нехай дадуть їй знати по домашньому телефону. Щоб не здаватися неуважним і «не корчить блязня», я пообіцяв і навіть про всяк випадок поцікавився здоров'ям її дочки. Обійшлося.

Коли це телефонують з дитячого садка «Сонечко» і просять підшукати для них порядного опалювальника, бо той, що є, не з'являється другий тиждень на роботу. Я пояснив завідувачій, що сам з опалювальною системою не знайомий, але потрібну людину обов'язково пошукаю і дам знати...

— Мамо, а де ключі від квартири? Ми вже цілу годину стоїмо з Ігорем під дверима, а тут ще й дощ... — защебетала до мене прекрасна незнайомка дещо роздратованим тоном.

— Можу запропонувати свою парасольку, — наважився я пожартувати.

— І зовсім не смішно, — парировала незнайомка. — Не видавайте себе за

розумника, все одно ви залишитеся хамом, нехай навіть із зачатками інтелекту...

Раптом я пригадав, що сиджу на роботі і мені треба самому подзвонити в лабораторію держнагляду за дотриманням стандартів на виробництві.

— Ви куди телефонуєте? — пригальмував мій службовий запал м'який жіночий голос.

— Як-то куди? В лабораторію наглядку.

— А домашнього наглядку вам не потрібно? — розсміялася жінка і... уточнила номер свого телефону. Зрозумівши паузу як своє збентеження, додала: — Обміркуйте мою пропозицію. А відповісти можна й пізніше...

Коротше кажучи, ми познайомилися, а згодом і побралися. Живемо щасливо. І тільки одна думка затьмарює наше безхмарне щастя: скоро кінець року, а я так і не дозвінився до лабораторії держнагляду за дотриманням стандартів на виробництві. Проклятий телефон!

Д. ТАНСЬКИЙ.

м. Кіровоград.

КНИГОЛЮБ «ПК»

Куди тому Панькові!

Гоголівського пасічника Рудого Панька вам, певно, представляти не треба? Великий, скажу я вам, був майстер переповідати чужі історії. Та, виявляється, не він один такий.

Недавно ми одержали листа, а в ньому кілька веселих оповідань. Ось одне з них:

Езоп у в'язниці

Славний грецький байкар Езоп був, як відомо, рабом. Одного разу хазяїн послав його до міста з якимось дорученням. Дорогою його зустрів суддя й суворо запитав:

— Куди ти йдеш?

— Не знаю, — відповів Езоп.

Така відповідь здалася судді підозрілою, і він звелів відвести Езопу до в'язниці.

— Але ж я сказав сушу правду, — заперечив Езоп, — звідки мені було знати, що я потраплю до в'язниці.

Суддя засміявся й відпустив його.

Далі наш доброзичливць повідомив, що має досить подібних історій, де розповідається про ще цікавіші пригоди з життя видатних людей. Зібрані вони у нього в книжці «Щикаві бувальщини» (Дніпро, К., 1966).

«Якщо треба, — написав у листі, — то я Вам пошлю надсилатиму їх...»

Рудому Панькові лишається хіба що позаздрити нашому знайомому. Бо він не вмів не те що по-друкованому, але й по-рукописному кумекати, себто читати. Писати тим більше. Як кажуть, безнадійно відстав. Тепер не те. Куди тому Панькові!

П. СВИСТУН.
ПОСТСКРИПТУМ. А книжку радимо почитати. Надзвичайно цікава!

Увага! Бліц-конкурс

Наш непосидючий В. Клацкін вхопив свій надпотужний об'єктив і зробив оце фото, яке дуже сподобалося адміністрації.

— Тому, хто придумав найкращий підпис... — почав було фотомисливець за гумором, але...

— Давай не будемо, — сказав П. Свистун, — ускладнювати обстановку в адмінкорпусі. Нехай краше вже читачі...

Всі полегшено зітхнули. І згоднілись. Отож, шановні наші читачі, оголошується бліц-конкурс на кращий підпис до вищезазначеного фото. А що буде тому, хто його таки придумав, В. Клацкін скаже потім.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

НЕ ТАК УЖЕ Й ФАНТАСТИЧНО

МРІЯ СТАЛА ДІЙСНІСТЮ

Швидкий ескалатор «Тротуар-К708» піс мене в центр міста. Я милувався його величною панорамою. Мимо мигтіли 50-поверхові житлові будинки вигадливої форми. В скверах зеленіли гігантські дуби, пальми, ялики і цитрусові.

Аж ось біля модерної хати у формі курячого яйця я виходжу, сідаю у гравітоліт і... опиняюсь на 36-му поверсі.

Хоч ще тільки шоста година ранку за новоархангельським часом, у залі юрмиться чимало народу.

Підходжу до реєстраційного автомата і одержую талон за номером 213. Нарешті! В пам'яті спливають рядки із заповіту моїх далеких предків: «І той із наших нащадків, хто, замінивши нас у черзі, передплатить повне видання творів Сергія Єсеніна, буде найщасливішою в нашому роду людиною...» Все моє ество співає: «О, щастинчику, щастинчику, щастинчику!..»

Володимир
підвисоцький.

Новоархангельський район.

ПЕГАС «ПК»

В МАГАЗИНІ

В магазині Харитон. Леж не все оглянув. Продавців перештавав. Як там справи з планом. Вже на нього продавець Стали зиркають скога: «Чого цього чоловіка По відділах носять? Може, ходять спеціально, Позіха навиписе, А відберешся на хвилю, — Візьме щось і свисне...» Харитон уже до себе Відчував увагу, Але він не поспішає. Йти з універмагу. Ходить собі вздовж прилавків І смоче цукерки. Бо на дворі дощ періщить, Лле, як із цеберки...

Микола РАНСЬКИЙ,
покупець.

сміт Олександрівна.

ПАРАД ПАРОДІЙ

БОРЩ, ГРІМАКИ І ПОЕЗІЯ

У «гарячому» цеху Кіровоградського обласного літературного об'єднання — гумористичному — поповнення. Асистент кафедри філософії інституту сільськогосподарського машинобудування Сергій Колесников, якого всі донедавна ще вважали серйозною людиною, виявився звичайнісіньким пародистом. Особливо дістається від нього поетам-лірикам, адже Сергій сам донедавна був одним із них. Вітм, сміх його дуже доброзичливий. Можете переконатися в цьому самі.

Борис ЧАМЛАЙ,
член обласного літературного об'єднання.

Сергій КОЛЕСНИКОВ

Індивідуаліст

«...ці грімаки
Змайстрував іще дід Михайло.
(Анатолій Кримський; пірш «Грімаки», збірка «Перша краплина». Харків. «Прапор», 1976 р.).

Ще в дитинстві мені грімаки
Змайстрував рідний дід Михайло
Я господар у них на віки
Всі лиш просять мене: «Покатай-но!»
Та я сам їх сідаю-таки,
Це Михайло давне дітище.
І помчать же мене «Грімаки»
Прямо в Спілку письменницьку й вище!

Гурман

«Добре діло, хороше діло —
Український гарячий борщ!»
(Валерій Гончаренко; «Борщ», збірка «Кроки», Дніпропетровськ, «Промінь», 1973 р.).

Тільки сів я за стіл манерно,
Щоб поему писати про дош,
Кличуть мати мене: «Валеро,
Иди, поїж... Ще гарячий борщ».
Вірний правилу лиш одному,
Враз на кухню я поспішив...
Знаю ж бо — без борщу в ріднім домі
Зовсім вірши не по душі.
Похрумтівши усю капусту
І послушаши миски студівні,
Зрозумів: без борщу і в поезії пусто,
Бо патхення дарує він.

В. о. редактора А. РОМАНЮК.

«Молодой коммунар» —

орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолабораторії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

На українському мові.

ВК 04480.

Індексе 61107.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Зам. № 579.

Тираж 54000.